

Öinen kuva.

Ma kuljen muistojen tarhaan
ja riennän aikaan menneeseen
ma asunko siellä harhaan
vai saavunko mä venheeseen?
oni kiljaa kiinnellen
mun onnen satamaan nie
ja näinkö siellä, kuin ennen
tuon kuvan kauneimman lie

Yössä uinuu Kuusjärvi aaltaineen
tähtien laisto kiiktyy verkalleen
yön tummaan hämyyn peittyä kokemaa
ja ihmismielen se verkkaa - lumoa

Vain hetken yön hilaisuutta
kaik' kuvattaa os katarvaa
ei mikään tääl' ikuisuutta
mi mielen iäksi lumoa
Tuo hetken riemu se kaikki
ja häipyä unholaan
Laik' mielessä tahtois aina
säilyttää onnen haaveita

~~~~~

Kari Juntti

Kronikkaakeke!

Sotayöyön juhlivaiset
alokkaat ja natsaiset
vaikka pöytään viini naiset
ilalla raihuun

Oon aikaa takanamme
vain viikko paikineen
mutt hetket monen maiset
se kertoo ihmeineen.

Yöyölahjat pukka jakaa
nyt se rintamalla makaa
Paljon ei oo antaa - aika
on nyt erillainen - mulla taika

Omaan lahjat henkiset nää
myöskään ei ole lainkaan
muuten vain vai taivottaa
mitä miehen saankaan

Rampantien värikkäille
tähden lentaja vairs taivottaa
pari kiillukkaa vaan heille
liikaa se ei lainkaan.

II: sta jankkua johtaa
yläs kovaa panistaa
kohta taivaan kannen kohtaa
ja hyvin käy se annistaa

Liian viisas meidän järkeen
salenaiidi kontekstari
paljan jäämme hänest järkeen
ei päämme ole tietokari

On vänskä iso herra
vaikk' oiskin pikkuinen
ei pituus mitään häitä
kun on vain kiukkuinen

Ykselle rahamyllly
parhaan annen antaa väis
murten lappu eräs pyllly
se mieleen masennuksen täis

Tyypä 2: lle yhteisekni
pitais saada n venttiili
joka paistais tonerhengen
mi yärsä ilmaan kiirii

Myös aio aate hyvä varmaan
että Grama nukkas ois
joka kuiskais kovaa harvaan
Huamia ei muvata se väis

Myös se laite rikkinäinen
joka ilmattaisi heti
mikä sitä minkämainen
oven rivast veti

Väisänen hän pettää heilaa
salaisuuDET nyönessään
ilmaihin ne yöllä leiaa
haiktuun yön hämärään

Siks pitäis saada laite
mi Mikkeliin ilmaittais
yön hiljaisuuDEN kuiskehet
sen tytön yärsä virvaittais

Skipparille pitäis saada
sata lamaa vii kassa
ei se miestä nlti kaada
hän lentäis aina kiidassa

Sihanderin kontit pahkas
äären kauan alleet jo
pese nyt jo paikka nahkas
sen ma sanon ka...

Isänen koventajan hientajan
vakituinen majan
Paljakka vairsuakras halvan
joka paistais sen salvan.

Helmius sankar' tähti
meidän ilanamme on
sillain kun ja katoa lähti
teki vankan asennan

Minä tääl' en liikaa ham
knalee sitä muutenkin
kunhan kellin kollin kallin
jaskus riikri kyyppaakin

Viel on setä Renholmgin
pörsä näistä lahjasta
mutta hänhän kaikki tietää
mitäs näistä sanoista

Tähän lappui järki stappas
Jumala käi laput kappas
kun mä ryynyn maailmaan tähän
sain mä sentään aikaan vähän

Hyvää jatkaa eikä kutkaa
uskallit saa rauhaamme
jauhun nääs pitäis maata
siin yrittämme parhaamme

~~~~~~~~~
~~~~~~~~~
~~~~~~~~~

Rassijumi

Kuvitelma???

Sunnuntainen aamu kirkas
lumivaippa valkoinen
mikä lienee onkaan virkas
talven kukka puhtoinen
suksen laulu - hiljaisuutta
metsän puut vain kuuntelee
mitä kertoo voi se mutta
kun niin paljon kiertelee

Yhminen hän kaunis rientäi
matkaa jatkuu verkalleen
nii hän koettaa murheet kiertäi
ni hän sen nähtään kaivelee
Olatu pitkä hiljaisuutta
metsän puut vain kuuntelee
mitä kertoo voi se mutta
kun niin paljon kiertelee.

”

”

”

”

”

Karni Jussi.

Sekasotkua

Verein polttupoika maassansa miettii
iltoisin

annan ihmemaasta sadun rivilin
Huinka ihanaa elää oisi kera
ihmisten

annan ihmemaassa muinais muistojen.
Siellä peti pehmeä on, täällä kivipattia
missä lunkkia saa jos on taitoa
Vaikki erillaista on täällä korven kätkö
eikö kellaan ole kotiin ikävä

Ole on muistoja, nyt kaikki jälleen
oamme riviliä
harmaatakit ovat siellä putkiä
jotka hammissa jo moni poika heilui
nuotta viis

laulu riviliä nyt raikukohaus nio
Että ei tää sentään mikään sadun
ihmemaasta oo

vaikka iloissansa joka poika näin
nyt lauleloo

Mulla takki on jo lyhyt sekä housut
lyhyet
mulla loppu silt' on kaikki pistehet.

57
Kun passin taskuhunsa sai niin
alkoi tää kiertely
virastosta virastoon hyppely
Kansanhuoltolautakunta mälle kortit
jakoi - niin
minä siirryin siten mamman muoni
ei en joulola mä enää sappapakki
kaurassa
vaan valmiin pöydän ääreen saan
mä aina istua
kaikki sinä on ota jos jaksat syödä
vaan
isä lähtee huamena taas hamstraamaan

mitäs muut tykkää, eikö so sentään
kiva kulkea
kun on porsa pääs ja ilme julkea
joku syliinsä saa myös tytön hiljaa
kulkea
si tää elo ookeaan sentään julkea
Mami paika eukon kanssa tällä
kahden koreilee
muorusmuistojaan sentään varmaan
jaskus muistelee
Jennähelin mä retkeus minkäs sille
- ukkamies
sotakentille jälkeen käy sun ties

Kiim ne ajat muuttuu kaikk' on ym-
 päällä huutta taas vaari
 manen tutun kanssa jälleen koh-
 dataan

siinä iloa ja riemua on aivan kyl-
 likseen

pää parka joutuu kovaan kokeeseen
 että selviäisi kaiken ajan virtauksista
 ettei kukaan kokeesta sentään liikoa
 puljunta

Kyllä tästä ntlän mekin vähitellen
 opitaan

muiden rivien kanssa kinaamaan

muu

Hassi Jusri.

Vantaan Manta.

Kauniisti virtaa mutavesi vantaan
lainet raskahina lyövät vantaan
veden kalvoon niito katsellepi
veden pintaan kyynel vierähtää

Surun kyyneleitä täynnä ^{täyttyä} manta
^{niito} ilmistään ^{vuodattaa} Manta
rinnan ^{oholistus} täyttääpi ^{ja sydän läpättään}
on kaipuu armaan iänikiinen

mistä nyt on ^{fullot} nureen surun
kaskenut on ^{se} Manta kullannurun
Kalle paika Manta pettelepi
Kalle paika ^{määrä} nuori sankari

Kalle paika ^{on hien} kosinut ^{bin} on Manta
niito ^{katansä} luvannut on antaa
mikki itten niito itkevi? ^{itseskolet}
mikki ^{ostuttaa} kyynelvirta valuaa?

Nyt ei huoli kalle enää kättä
jättänyt on niiden ikävällä
teistä ^{niito} paika hyväilepi
Manta ykrin tunteilla nyt saa.

108
Sikri kulki neito joen rantaan
surulaulun kuuli muta rantaan
laulaen ^{ur} hän ^{toista} lohclutusta saapi
laulan ^{utkaa} voi mieltä keventää

Sä kasvoit rantaan rannalla
oi kalle kultainen
me yhdessä leikimme ^{sieksavissella} rannalla
noid ootan koivaten

Ore lapsuusajan muistot viel'
on minun nyämennäin
ne säilyvät ainoa siel'
oi kalle ystäväin

Nyt minä rantaan rannalla laulan
nydän surijani
rantaan hoermaa mutaveri
on mun asanani

Tuonne taakse Sentulaan
kuului sinun laulus
kuulin laulus suruisimmoin
sekä pitkän itkun

Saapui myöskin kalle joen rantaan
kuuli laulun suruisen rantaan
hän on nyämennäin ailahti
nyt he ovat neimisinä jo

nuoruusikä on niin ihanaa
 elämä on ainoa tunnelmaista
 haavekuvat kaikki ^{hieno} häipyäpi
 vuosia kun taakse tulee haave

nyt on kalle kohta ^{lähellä sata vuotta monta} niin vuotta
 miettinyt miksi menin nolla
 rantaan onneani hamstraamaan ^{etsimään}
 onneani iävikuihin.

Kari Yrri.

Avio-onnesta

Elo ilman naista
 on tyhjäälaista
 nuoremmiehen elämä
 on niin tukalaista
 siksi eukon otto
 on nuoremmiehen motto
 naimisiin siis vaan
 lemmen onnelaan.

Minkä helpoitukseksi
 perheeni mukaan
 monet ilot naut
 muassansa tuokaan
 yhdessä ne jaatun
 toisen tuen laaten
 naimisissa näin
 aina kaikkain.

Nuorimies, hän pimeässä
 yksin hapiella
 parannusta elämään
 mietti keksilleen.
 aurinkoinen nainen
 paras apu vaimen
 naimisiin siis vaan
 lemme annetaan.

Minkä ihme taivaan
 nainen aikaan saakaan
 kodin nälälämmön
 miehen rintaan
 tuskat kaipaukset
 annen ihmeukset
 naimisissa vaan
 kaikki jaetaan.

Kuoremiehen ruoka
 on kylmän kalseata
 kun ei mitä keitä
 oman rukan pata
 Lämmön ruoka varmaan
 oman kullon armaan
 naimisissa näin
 kaiken yhdistäin

Kuka parini paikkaa
 pesee sekä korjaa
 jos ei oisi eukkoa
 kodin arjaa
 Hänen on luottain
 nujua kaikki parhain
 naimisina mies
 hyvin vähän lies

Tätä on hymni naisen
 tuon kaunokaisen
 laulun erään miehen
 vaimon
 joka yksin harhaa
 ei löydä ystävätärhaa
 naimisissa ei lain
 yksiksensä vain.

~~~~~

Kari Ynni.

Sekalaisia Kevättunteita

Näin hullusti kävi nyt mulle näin
tähän jäin minä seisamaan
joku ruuvi on läysällä varmaan pää-
mistä alkaisin laulamaan

Miksi ei Kalevis parjo nyt seida voi
se helpoitukseksi mieleen tois
seini neitoja lauluilla kiusata
sit' en yksin mä nokalla

Kevät tunteen viehkeimmän rintahan
meidän lytlämme miiluttaa
monen poika poloisin pintahan
se kummaisen kulken saa

Ohi ja voi sävel ilmasta helkähtää
heidän humilla hetken se viivähtää
kevät lintujen lailla vain viertää
meidän lytlämme voivat nää

Minä ystävät teille voin urkkia
mikä lausui nyt muodissa on
se ei Bengaa ei jittenbunkkia
vaan runi ja voittamaton

Tämä nero on pööräli nimeltään
sitä tanssia voi vaikka ykrinään
"Hokopotii" rytmikäs ääni voi
"mahan" taivalle valansa tsi

Uusi nimeä on Vigon silmässä
katse huoleton harhailee
onhan Pirkko hellä ja lempeä
kyllä Vigon hän hoivaa

Tämä satulaseppä oppilas
sekä oopperadiivamme pumhaka
ovat perinä mainio tapaus
missä on Vigon run vapaus.

Nämä pääriisipyhätkin huolella
kevä mmämmis nyt viettää saa
ovat lipurukatkin lakasa
ne vain nauraa kolkottaa

Muni sinä jos osaat häh' häh' hää
hädin tuskin jaksaa kääkättää
kuka lienee on muninut karihin
niis luottakaa arpoihin

Kevät ilmama laiskasti leikkiä lyö
sekatunteita kaikki on näön
on päättynyt talvinen pitkä yö
luonto hellästi värähtää

nyt jo tyhjästi paistaa - väsyttää
 onhan joka loppu loppu
 sikoa ruuvaan mutteriä kiini noin
 nyt jo paperilla laulaa noin.

. . . . .

Kari Juri.

kiitos Äiti.

Äidit ^{nyt} vain Teille laulumme soi
 äidit ⁿⁱⁱ on monta kiitosta oi
 Lapsuuden kentät jo oamne jättäneet
 miehuuden tielle ⁿⁱ näin astuneet

muistan ^{me} mä vielä, kun lapsena niin
 äidin ^{me} helmakain ain turvattiin
 Hellästi meitä hän silloin lohdutti
 pienoiset murheensa het' unohti

(orin monta kertaa kirkutellen)
 kyyneleen silmäin saa lapsuuden
 äidin hellä nydän huokaisee
 lapsensa puolesta ain' rukoo.

muistan, kun lapsena ^{kuomehissain} rioteessain
 äidin ⁿⁱ lämmintä katsetta hein
 näin silmät kirkkaat kauan valvoneet
 äidin

lapsena vointia heikin
kaikkensa antaa, mua vaalinee.

Oyt elon laivalta taillaessain
muistelen ^{fini} oidin neuvoa vain ain
minkuin on päivä niin on myöskin yö
ei aina iloiten sydämemme lyö
^{ei} ^{syömmemme riemusta}

edurinko lämmin ja tuulonen tää
cäitiäpäivää ^{toois} vain kehystää
kukkaset kauniit hille amistaa
juhlien juhlaa näin samistaa

Paljon oi armahin oitimme saia
puolesta lapsensa vain^{ain} ahertaa
kaiken hän antaa kaiken uhraa voi
hälle sis kiitos laulumme soi.

o o o o o

Kari Jumi.

Tapanilan Kisällien tunnussävel.

Kisällejä meit' on tässä viis
laulu soikoon nis
murheet vieköön hiis
Sitä en voi mennä vannonamaan
muut' jos sä soitat vaan
niin kyllä mekin lauletaan
ett' pojat tässä Tapanilan
on vierarollansa laulamas.

Hyymyile: hei meidän motto tää
lakki käteen jätää
sillä näin nyt huiskutamme
tytöille armahille
ja ystäville kaikille.

Hyyskyn myrskyt meitä voittaa

tää on historiaa
 heille kunniaa
 siispä Tapi soita nämä raat
 no kyllähän mör saan
 no sitten mekin lauletaan
 et' pajat tänä Tapanin
 on suarollansa laulamas

Hymyile, hei meidän motto tää
 lakki käteen jaa
 sillä näin nyt huiskutamme
 tyttärille armahille
 ja ystäville kaikille.

Lohjalla 22. 7. maakuntajuhla

Kari Yrri.

~ ~ ~ ~ ~

Pätkä Havajista . . . .

Oi katso kuinka kun taivahan loistaa
 se kaiken vain toistaa on Havaji
 ja palmut kuiskii ah' korvissa kaikkaa
 on hämärän teikkaa yänä Havajin.
 ja rantamalla . . . .

Kisällies ohjelmistosta.

Helismaan "Moni kakku päältä" . . . .

(karran verran muunnettuna)

Ol kerran munan maalainen Santeri nimeltään
hän Helsingissä käynyt ei ollut eläissään
mutt kotomansa yksiksensä usein iltaisin
itseksensä lauleskeli äänin värjyvin.
Minä kaipaon ain minä kaipaon Helsinkiin
luonne Lemmen ja onnen kaupunkiin
jos hetken aikaa mä tästä vielä joskus seuran
niin mä tähden Hesaan hiukan hummaamaan

No kaikki täythyä aikanaan kyn kyllin odottaa
sai Santerikin kaantansa siihen suostumaan
sai vaimusta melko hyvän makuupaikan hän
ja siinä siten hiikautti vienon sävelmän
Huinka Helsingissä hän naiset valloittaa
ne kuinka hälle kaulaan kassahtaa
on siinä Harolimat, Miinat, suarat, Barbaarat
muu monen monet kirjenvaihtotuttavat.

Ei ollut uni valhetta, sen tates illalla
kun ensiaskelitaan otli aseman sillalla
ja piti olla naisia Santerinkin kaulassa
ne roikkuivat aivan kuin hantunkit naulana
Hius joka nainen oot Santer noloisin

8!
sua oottanut van täällä kaivaten
sin täytyy pois nuo toiset kaikki karkoittaa
hei kalle Santeri onks' sulle tupakkaa.

Ei Santerimme lempeänsä tahdo rajoittaa
hän haaremiensa tahtanut ei hlti hayottaa
hän jokaiselle kourahan tyäns' kessuluatikan
ja tekäisi ett' siinä kai sit enihätään un
ja sitten mentiin parhaseen kopakkaan
ystävyyden maljoja maistamaan
niin kului siinä lamysäivät hupaisut
niin kului rahat niin tupakat.

Mutt' loppu tuli aikanaan myös tästä huvin
tulossa kun juuri oltiin elokuvista
syntyi siinä edustalla pientä tupakkaa
kun Santerimme takaisin ei ole tupakkaa
Niin häipyi pois tuo lempi kumminkin
ja kaikki naiset häipyivät oisunentihin
sai joka nainen heidän niiden paremman
ja Santerin tie vei yöksi parrusmajahan

Kun Santeri ol jättänyt jo Kaaroliinikin
niin tuunari se Santeri ett' maistaa viinakin
mutt' Santeri kun kortilla ei viinaa ostaa saa
niin huntematon kaveri apunaan tarjoaa
sä painu paika vain tuonne kuppilaan
mät ryhdyn sulle levereeraamaan

52
Jo puolen tunnin päästä oam mä täällä tak
soabit sitten loppurahat ynnä putelin.

Taas nenäst' oli vedettyinä yhtä kundia
kun S'anterimme odotteli neljätuntia
mutt vihdoon viimein huomasi tuon karvosen
ett' puljutettu jälle oli maalaismaria ^{arua}
ja S'anteri harjui täst' syntyä meteli
kun multa vietiin viime seteli
min täytyy alkaa puolestani taistelen
mä lähden valittamaan poliisilaitokseen.

Ei ollut vielä kunnolla kuin erottajalla
kun silmät oli mustana ja takki hajalla
paikoista kun taisteltiin iraitiovaunussa
ol' S'anteri kuin Daniel petojen luolassa
Mut' vihdoon viimein päätis määräpaikka
mutt seikin vastaanoton jäätävän ha
haa juovyspäissään tapellut on tää mies
ei mitään pulinaa käy yöni putkaam tie

ja heti aamun valjetessa S'anteri putkaasta
riens asemalle juoksyäilkaas auran kauhun
oai penkin alta melkohepän makuupaikan h
ja sinä sitten luikautti viron sovelma

minä kaupaan ain minä kaupaan takaisin
sinne miss' on tuoksu laulunkin
en luotu liene mä lapseks' hellän Helsingin
ne juuttat syvät pöytä silmätkin

~ ~ ~ ~ ~

matkineut

Hassu Yurri.

„Broosaa“

Ole aina aina syämässä
ja on ruokaa ikävä
katso amoksiin niin
kuin ennenmuinoin pötkelssin

Ole aina syämässä
niinkuin pupu jyräjä
kalva luntikin puhtahaks'
niin tulet itse tukevaks'

Juuri kun sä lapetat.
sekä kaiken laskutat
hymyile se vaujeter
kärällä hangun kekrien.

Milloin taas on yöä saan
 väivien huntuon tuskaistaan
 kaipaan riisipuroa
 voi aianta kuroa.

Kari Yrri.

ERÄS RUNO

Kesän menneen rantamilta
 viime säteet loistaa
 Syksyn tuuli tanhuvilta
 ajat kulum toistaa

Vielä kesän tunnelmissa
 viettää Eila juhlaa
 eihän kesä kukkariaan
 turhan tähden tuhlaa

Ihana on annitella
 nuoren neidan eura
 kun ei ikä valitella
 kulje vana veessä

473
Siispä saman vakavaisen
pilrrän loppuun tähän
taivan että ymmärtäisit
niitä edes vähän

Osika vierii vuodet vaihtuu
kohta lapsuus taakse haihtuu
nii on kaikki elon kulta
haihturvaista ajan tulta.

Multa meillä nuoruus loistaa
nydän sykkii, aina loistaa
kaikk' on eessä meillä vielä
vanhuus kaukana on siellä

Siispä ilon nuruus muista
kun ei kaikki oitis luista
katso muita myöskin heillä
taakkansa on elon teillä.

~ ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~

Karri Yurri.

Ap eu tt ak o?

Syksyn kultalehti ennustaa
 oamme kulkenneet jo kesän tauon
 maahan kesän kukistukset vaipuu
 kaikki kaunis syksyn eessä taipuu

Miksi murehdit sä syksyn harmautta
 turhan tähden janoat mieleen korvautta
 Hymyile sä katso kaikkeen mitä näit
 siten nostat pystyyn myöskin muiden päät

Siinkuin syksy kesän helteen joi
 sekä kaiken harmahaksi loi
 Siis myös talvi syksyn unuttua
 kunnus jälleen kevät saavuttaa

0	-	+	0	1
	0	-	+	0
		0	-	+
			0	-
				0

Rasmi Yurri.

?

Vierii syksy pitkä harmaa
sepi kukan-raastaa vaan,
joka hetki kyyneissä
lantaa päivä valoaan

Yhmisrydän taistelussa
usein taipuu - valittaa
säälimättä ilo rientää
mennyt ei koskaan saa

Niin on ilo suuri silloin
kun ei murhe matkassa
mutta muista aina vaihtuu
ajan kuva maailmassa

Nyt on valon suuri juhla
yaulu armas kultainen
kodin lämpö sydämessä
nauttii sitä ihminen

? ? ?

Kari Yuni.

Politiikasta

Sirkusta

muunnelma.

Teille nyt hiukan me niitä laulellaan
kuinka politiikalla voidaan konstailla
nämä jos missä voi taikatempiillaan
naapurinsa puljuttaa hip hei vaan
sillä ne pärjäävät diktatuurimaat
ja hokkus pokkus prallalla päälle lauletaan
Hitler sai tempiillaan suuren Saksanmaan
järjettömään taistohon kaiken tuhoavaan
ja vielä istuu Frango pallillaan
näin karusellipyörii lakkaamattaa vaan
myös Balkkanilla aika sekava
kun puuttuu niitä suuria otteita
kun ei ne vaalit luamistaneet ollenkaan
näin hokkus pokkusta ne hokee vielä vaan
ja nyt jo akselinikin jäänmökisiin
turha käydä enää unelmiin

Thun näin ne karusellit kiertää kaartelee
muuttuu vain nro pellit jotka temppuile
Diktatuurimaissa politiikka määrää hokkus
pokkus

näin ne karusellit kiertää kaartelee

Suomenkin maana tää poliittikka saa
monenmoista tulkintaa aivan naurattaa
täällä jos missä on kaikki oikeaa
näin, joka herra vakunnuttaa hip hei vaan.
Aika kun mennyt on JKL:ien
niin hokkus pokkus prallallaa taas langetaan
Toiset täällä jo ryöttää aatettaan
meille valta antakaa kaikki jaetaan
Myös Kalkki-Peltteri hän linnaan
näin tuumii toisaan eisaant sirkustaan
Suomen maahan tänne pystyttää
se oli sangen ikävää
Myös hieno ommi askätkijäin
nyt hokkus pokkus näin on pyssyt väärin päin
ja heidän nuuri haave isänmaan
se kuimii aivan kokonaan
Kun näin ne karusellit.....

Meitä jo piinaa tää sirkus temppuilu
kun hauskunkin tarjoillaan pelkkää take takea
monta jo vuotta me juoksemhandaana
politiikan uhreina saimme marmia
Hokkus plus pokkus me nuoret toivotaan
sirkukselle prallallaa ikimuta vaan
Kaikki ne nuoret nyt kaulta pallan tää

hastakasti toivotaan rauhaa maailmaan
ja ikki herrat viisaat istukaan
ja tarkoim mieltikää minä onni vika tää
kun ei sukupolvet uudet saa
rauhana aina täällä rakentaa
Meidän työläismarten usko on
kansanvallan kantla me käymme voittohon
Siihen jos ei kansat luottaa voi
niin kantla aikain täällä vain soi
Kun näin ne keursellit.....

~ ~ ~ ~ ~

Kari Ynni.

opposition laulu →

Kun tuo talven selkä tahtui
saapuu kevät suloinen
odotusten kulta-aikaa
mietti silloin jokainen

Mitä toikaan kesä meille
muorille "masan" osaston
monta muuta toveria
meidän vanhaan joukkoon

Kesän enintapaus
kai muistis' viel' on kaikkien
siinä seisus' Heikki Airin
tarhuri hieman kiintyn

Täin olla hetken huuma
niinkuin korttiaunonkin
kesti alust' kuumen loppuun
niinkin rauhan kumpikin

Lenni kerran lintu lankaan
vöitti Aroka: "Se on minä"
mutt' on Lennä toista kertaa
nyt ot' vuoras' vaikka sinä"

Reisas Arska reisen kakri
tuonne Parvoon puoleen päin
lausui yönä monta sanaa
nydän jäänä - jymäyttiin

Sitten tainen hyräkäs
se oksalta oksalle loikki
huono muisti vaarnaan päin
kun meni aina poikki

Niin se tainen liikki siellä
miss' ol' tainen vakaa
Antti-paika mielellään
rakkahtens' takaa.

Jotta oiri trio valmis
paunaan villä pätkä
käsittelee naisia
kuin ois se "röökisätkä"

Siin on oiva triokunta
Helest Arskast Anttiin
turhaan teillä on vastaan paunas
pyristellä hanttiin.

Sitten vaikka hieman Tankkaa
ei se kyllä liika laukkaa
persimistiä aivot nääs'
siitä nyystä "hieman jätäs"

Hurssiin Ola hakee kulta
saapi aina käteen multa
josta tykkää sit' ei saa
josta ei, min senkin vaan

Reiska vanha diplomaatti
nillä aina tyynes paatti
keila nääs on rydänmailla
riks' on kylmä aikalailla

Vili stadiin kundi sama
joka friidun hetken oma
maureskohon lielee tää
ankas se nyt kestävä

Bruski liisun kirsun tuumaa
hyllä rakkaus on kuumaa
kakki kaverusta multa
jolondalle antoi multa

Aki hetken koittaa olla
multa illan nyytää polle
mitäs turhaan tää multa
rastahan aon 2- kymment' vuotta.

Viel' on Poku & pami munkin
jakajalla kädes luvkin
tyhjiin kalvattuna aivan
maksokohan tääkään vaivan.

Mukava on joskus antaa
hieman oppositionkin kantaa
pidelm. että kun on kerran
hankunut tänä hiempun verran

~ ~ ~ ~

Kami Yumi.

Kauneuskilpailu ♀ ♀ ♀ ♀ ♀

Nyt on tänä alkamassa
kilpa sääntöjen tulkinnaassa
sekä muntien ihmennainen
kuka heist' on kaunokaisin

Kohta nousee vesko tää
viell' ei neltä mitään nää
takana on viisi norjaa
säärparii muorta norjaa

Siitä mieleisenne saatte
heille tuomion nyt jaatte
kelle duoja säätet loi
joille miehet — oi.

Nyt mä katsan joko kilvan
jalon voimme alkaa tään
hyvä luoja mekat heillä
ainoastaan päällä nään.

Anhan amini että verho
Eevan puvun peittää voi
mutta nyt jo nouse este
siis katsokaa mi maamme loi

Enempää en näyttää saata
tulis' esiin mitä maata
meris hulinaksi kaikki
näkyis' alastanna "neikki"

Teitä pyydän neidot niellä
kääntykäätte ympär' viellä
että myöskin linjat takaa
saavat oikeutta jakaa

Nyt kai riittää tahdon kiittä
he saapuvat kohta undestoon
neidot mloin ympärilleen
laittaa hieman vaatettaan

— . . . . . —

Nyt on tänä jatkumana
hilpa heidän tulkuunansa
saapuvat he yksitellen
tähän eteen — keikistellen

Siispä pyydän ensimmäistä
kilpailukyppäneistä näistä
tänne esiin näyttämään
meidän toiveet täyttämään

Toinen nyt on vuorollansa
alkaa hyvä, vana gunt.
tippustelee kaunokainen
katsoo häneen kaikki muut.

Siinä meni heistä kaksi
keskimäinen tulla saa
hänen piirteet jalot oivat
meidän eteen tulvahtaa

Neljäntenä, melkein kumliis'
ja ei hänen ääntään kumliis'
no mitäs siitä - trokunt oivat
nenänä ja karvis' soivat.

Katsokaan hän viides viimein
täyttää ketjun kaunotar ten
parja niinkuin Carmen kerron
säätet väärät himpunverran

Tämä näitle kaikki viisi
kuvia minut vikoön hiin
pyydän heidät kaikki tähän
että saamme vertaa vähän

Näin nyt päättyi kilpa tää
hetken aikaa viivähtäen
että saamme sepeleen
painaa kumlaan voittameen.

~ ~ ~

Rami Jussi.

Ystäväni Heikki

Suuri on kaari auringon
kun kesän helle kohtaa
kolme kolmatta vuotensa
näin Heikki notkeesti kohtaa

Sees on taivaan rinnepiinta
kylpee luonnon povi
kanaan vielä rykkii rinta
ja täyttyy murheen lovi

Aika taittaa toivaltansa
kesä ryknyhym kulkee
mutt ei Heikin valkokutrit
harmaksi' käydä julkee.

Viell' on enäs elonmatkaa
enemmän kuin puolet
taivas tähtien patloisast'
ja ajan kultaan puolet.

H H H H

Tuokio

Tyyntyy iltaa päivän syke
kaikki hiljaa huokaa
luonto minkään ihmisenkin
laulun; "Lepo moka"

Katsan luontoon hämartyvään
sopuisointuneen rauhan
ihmisruumin rauhenee
saa ylleen puvun rauhan

Mikä lie on elonmatka
kuinka meitä ohjaa? —
Ajatusten ristitulta
luotaa nyrä pohjaa

Käntä ei ihmisiä

taivasta ei maata
kuka meille totunden
vois kaikest' tästä taata!

? ? ? ?

Norma ja Vili .....

Ajan aallot hetkeks' vaimenne
hymyänsä lupi taivas maa
nyrkki rydän tahtiin toisen ryklämen
muoruis kaurchimman sadon kontaa

Kakri ihmislasta elonmatkallaan
yhdenä myt jatkaa taivaltaan
tuntumaton tie on senäpäin
kulkekaa sit' aina kärekkäin.

Hääadressina
pääniäisenä - 1948.

o o o o o

Toinen — kaimani.

Nuo vuodet ne vierivät verkalleen
on 4 jo kymmentä nolla
niin täyttivi laival ja aika tää
käy luonani vierailulla

Kun seisahdat, taakseen katsaen
voit tyytyväinen olla
on sato kunnin kypsynyt
kun elävänäiolla

Tää merkkipylväs jälleen on
sit jatkun ajan tahti
kun rydän nykii keräälle
se ihmisen mahti.

T T T T T.

Wami Yuni.

Vauvasta....

Olet vauva, et tiedä sä mitään
ei voimani pitkälle riittä
olet vauva ja tyttö vielä lisäks'
et koskaan voi päästä sä isäks'

Olet lapsi ja tyttären pieni
olet heikko kuin pemsien
Sinä mukeilla leikit ja salaa
nun mielunas' kiekkuakin palaa

Olet neitonen muori ja nätti
on mielus' kuin sotkuinen latti
niellä Villet ja Kallet se panhaa
ja nun tunteitas rikki jaanhaa

Olet neiti ja laskelmas' pitää
nun tunnusas' toivomus itää
nyt leikkini kohde on mies
voi rauvakri päättyä ties.

Jos et rauva oot naimaton nainen
olet vanhapüika nainen
siityt "Ylijäämänaiset r: yhyyn
ja saat sinä mielunsi ryjyhyyn.

Olet mummo ja harmajahapni
on laprellaskin jo lapsi
olet ryppyinen - iloinen yhä
on jälgelläsi' elämän pyhä.

Kasni Yurri,

kunnia sille jolle ....

Kun muuää ajas taaksepäin noin varttisatana
min tuutemus ol' Teistä meillä saagha vaivainen
ja äitimme hoiteli nuo nuhtiet Teihin päin
me vain silloin laulelimme jotensakin näin
ää ää ää ja pää pää pää pää
ol' elo silloin varmaan ikävää
me kapalonan vankelimme usein näin
ei tulevaisuus liikuttanut lain.

Mutt' ajanollen mekin siten hiljaa vartuimme
ja Teihin nähden nuhtetina kiini tartuimme
ja päivä päivält' makimme ain sallittehan sen
kasvoi yhä kasvamista Teitä punniten

Ja mitä ritlen se kihtyi kihtyi vaan
me amistimme kaiken Teille — maan
niin silloin tällöin ja joskus aika usein
me Teidät hylkäsimme ritlenkin.

Te arvaatte kuinka' nydäntämme silloin lämmitti
kun toiset pojat kateellisina meitä katsoi
me ohjarsimme kulkumme ain paikkaamavaraan
ett' kaikki meitä väkivierin joutui katsomaan
Ja kiitollisina me kotimatalla
ain Teitä hyväilimme katseella
ja tunne nuori ol' rinnassamme silloin niin
kun kietouduimme meihin aivan kiin.

Yhden vuode meitä kutsui Te viime ajatus
ja aamun jälleen valjete Te miin huokaus
Ei äiti muori nehdettämme enää hoida Teihin päin
ja isäkin vain lausahdaapi meitä ymmärtäin
Siis kiitos Teille ett' sankareita maan
näin Teidän amniosta syntyy vaan
emme luopua vois Teistä täällä kansanaan
näin kukas luopuis Teistä — haussa taan.

^ ^ ^ ^ ^

Rami Yum.

Balladi.

Kai muistatte vielä sen kevätsarjan
mi sorjasti meitä niin pauloi
on vuotta jokaksi siit' vierähtänyt
kun pojat ne tytöille lauloi

Se silloinen tähti on pojilta pois
hän pauloissa neidon on yhä
mutt' toinen hyväkäs Rauhalanmaillos
nyt kulkee kuin tekopyhä

Ja kolmas mestari Holgerin veli
on sotkussa vaalean neidon
hän unissa kulkee ja aprikoi
ja lemmenlaulut sielussa soi

Yks Pukimmäen vaalea mustassa on
kuin purkkari lovessa hampaan
on taistelu sielussa loppumaton
ja tukka kuin takkuisen lampaan

On verkosta poistunut Kaukolehto
hän palellutti jalkansa härmään
ja Oskinen herra hän naapurin aitaan
tarttui kuin omaan paitaan.

yks' Pokuinen poika hän tempeä haukkoo
ja hymyssä ui hän naiseu
on neitonen nätti ja poikaneu halaa
kuin vimmattu onneu salaa

yks' Vili on joskus myös mainetta saanut
näillä lemmeu alttareilla
mutt' veto on loppunut normaalisti
ei elä hän korvikkeilla.

Nämä sankariherramme voimia vailla
nyt kulkevat suojatta aivau
on keväinen sarja nyt laimeanlainen
kun vapaana käy moni nainen

Siis Penat ja Ekit sekä Eikat ja muut
jotta perinteet jatkuisivat meillä
on aika jo antaa armon käydä
ja taluttaa tyttöjä teillä

~

Lami Yum.

Lohdutonta?

Murheissain mä kuljen - lohduton
kolkon kylmää kaikki täällä on
Hymyilen mä aina allapäin
yksiksein mä riistumaan nyt jäin

Tuska polttaa muistot kalvaa ain
kuljen luokses aina unessain
niinkuin yö on kaikki mustaa vain
pääsenkö mä milloin surustain.

~ ~ ~ ~

Harri Juntti.

Kiitokseksi

Tuli meljā ihmislasta
kolme miestä neidin kera
tänne itä-Suomen puoleen
raivoille maan rajojen

viikoppäiviä viettämään
heinäkuunia hellesäiniä
Rivijärven lumottavaks'
veden kirkkaan vietelläväksi'

Paina liiasta hyärinästä
kovasta kaupungin kotinasta
kuhii aika "erämiesten"
Luajan luomien elollisten
mökissä hyvien ihmisten
saarena samaisten ystävien.

Tämän talon auttamana
Heikin nruun marimana
saimme viettää viikon oivan
ikimuistaisen ihanaa

Nyt kun istun illan rauhaa
yökni hiljaa vaihtuvasta
saunan läyly hyväileysi
vartaloa varsin arkaa
tunnen kuinka rydän lyäpi
toivottaapi menestystä
talon rehdin ankkaille
muumalle kepeäjäalkaiselle
vaarille vakaalle varhuksele
sekä talon isännille

enimmäälle herttaiselle
sekä Pekalle pikkuiselle
elämän alun alkajalle.

Yhteis muuri lausahdamme
kumaramme varsin nyvään
ehkä tuoreen tavataankin
kun on aika rientäväinen

~ ~ ~ ~ ~

Leila, Heikki
Olavi, Taino.

Pettynyt.....

Elin keväänä kerran
sydän riemua soi
tämä tottako oi
se oli lahja vain Herran

Päivä se murskasi yötä
nauis' aurinko yhä
oli rinnassa pyhä
aisko annin ain' myötä

Hänen kanssansa kuljin
minä haaveissa harhain
mutta nitti se parhain
mitä syliini suljin

Kevään jälkehen kesä tuli
sen sylissä kaikki sulii.
niin hantoi paahtava helle

Minä taistelin arkea vastaan
ja toivoin ainoastaan
en kysy - tämä osako kelle?

o o o o o o

Kan yumi,